



KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 2., Vol. 17., 15. února-February 15th, 1983.



Člověk neví, zda se má smát či plakat .. Jinak rozumná obecní rada města Toronto, za předsednictví starosty Eggletona, přijala nedávno návrh, kterým se na území města zakazuje výskyt atomových zbraní. Podle karikaturisty Donata se následkem toho v Kremlu hořce rozplakal "mírumilovný" diktátor SSSR Andropov. Mezitím v městském zastupitelstvu debata pokračuje: p. Jack Layton navrhl docela vážně, aby se na všech příjezdových silnicích k městu umístily velké varovné tabule, pak prý někdo jiný návrh doplnil, že by snad nápisy měly být v ruštině.. Pan starosta se pro změnu proti tabulím postavil velmi energicky. K hlasování o tabulích zatím nedošlo ..

Organizátoři a plinitelé Holocaustu

Západoněmecká televize vysílala dokumentární pořad novinářky paní Lea Rosh. Byla to dokumentace sensační a poučná. Paní Rosh předložila otřesné skutečnosti: Kolem 95 procent Němců, kteří se podíleli na vraždění Židů během nacistické vlády, nebylo potrestáno. Dokumentační vysílání mělo název „Holocaust — čin a pachatelé“.

Podle zjištění paní Rosh bylo 150.000 Němců „organizátory a vykonavateli Holocaustu“. Z tohoto počtu bylo pouze 168 odsouzeno jako vrazi — to je 0,1 procenta. Asi 6500 Němců bylo odsouzeno k trestu od tří do pěti let do vězení. To je jen čtyři až pět procent počtu předpokládaných pachatelů...

ŠVÝCARŠTÍ SOCIALISTÉ konali svůj sjezd ve dnech 29. a 30. listopadu. Na sjezdu byl mj. přivítán zástupce Čs. sociální demokracie dr. Miroslav Tuček z Curychu; referát o Polsku přednesl profesor Ota Šik, který se sjezdu zúčastnil jako host.

Abeceda nenávisti

Od 1. září mají v Německé demokratické republice nové osnovy na školách všech stupňů. Zvláštní pozornost je věnována ideologické a také ovšem brané výchově. Militarizace dětí začíná prakticky už ve školce různými opíčkami se dřevěnými flintkami. „Naši žáci se musí učit chápat, co to je třídní boj,“ prohlásil dederónský šélideolog Kurt Hege.

Radio Free Kabul

Zápas s komunisty se vede na všech frontách - kulturní, diplomatické, politické i vojenské. V dnešní době, vojenská fronta je otevřena v Afghanistanu, a každému, kdo chce tento boj o svobodu podpořit, dává k tomu příležitost akce "Radio Free Kabul", která "si vytkla za cíl zakoupit a dopravit 36 vysílaček Afgháncům, kteří bojují proti sovětským okupantům. Už jich bylo zakoupeno 12, jedna stojí tisíc liber." Spoluiniciátorem této akce je známý exilový novinář Josef Josten.

Uprchlíci

v Rakousku

1. prosince 1982 bylo registrováno na rakouském ministerstvu vnitra 9363 uprchlíků, o které se stará stát. 1766 uprchlíků je umístěno v Traiskirchen, Bad Kreuzen, Thalham, Vorderbrühl und Reichenau. A v hostincích a pensíonkách bydlí 7587 uprchlíků.

Poland Watch Center

Ve Washingtoně nedávno zahájila činnost nová organizace pod názvem "Poland Watch Center", která bude vydávat dokumentaci o porušování lidských práv v Polsku. Vedoucím tohoto střediska, které si přeje s námi spolupracovat, je Tadeusz Walendowski, bývalý člen KOR v Polsku (obdobně Charité 77), který nyní žije v USA.

"RADIO FREE KABUL" UK COMMITTEE, CAMBRIDGE — LONDON
c/o Coutts & Company, 1 Old Park Lane, London W1

WINSTON S. CHURCHILL, MP (Chairman and Treasurer);
LORD BETHELL, MEP, SIR BERNARD BRAINE, MP; VLADIMIR BUKOVSKY, FRANK CHAPPLE,
LORD CHALFONT; VICTOR GODDHEW, MP, RUSSELL JOHNSON, MP, JOSEF JOSTEN,
Rt Hon. Dr. DICKSON MABON; LADY MORRISON OF LAMBETH; NEVILLE SANDELSO, MP,
RAY WHITNEY, MP

All correspondence to: Winston S. Churchill, M.P.
House of Commons, London SW1A 0AA

9 September 1982

Dear Mr. Janacek,

Your newspaper "Kanadske Listy" has been brought to my attention. I was delighted to see how you advertise our Radio Free Kabul campaign. The Afghans are now a captive people, occupied in their homeland like Czechs and Slovaks, Poles or Hungarians, and their fate is a warning to us all.

What is so extraordinary in the Afghan situation is that they oppose the invaders militarily, their resistance is growing and as such it is an inspiration to all victims of Soviet imperialism. We must not let them down.

Thank you for helping us.

Yours sincerely,

Winston S. Churchill, M.P.

We are very pleased, that the grandson of the great war-time hero of Great Britain, noticed our modest effort to help the Freedom Fighters of Afganistan.



Šestnáct tryskových stíhaček typu Mirage, které patří jihoafrickému letectvu, zakroužilo nad Pretorií na počest gen. svého velitele gen. let. R.H. Rogers-e, který odešel do výslužby. Za 2. světové války se účastnil Bitvy o Anglii jako pilot na letounech typu Spitfire a dostal jak DSO, tak DFC. Jsou dohady, že Jižní Afrika zná tajemství atomové bomby. Vzhledem k neustále rostoucímu zájmu Sovětského svazu a jeho satelitů o Jižní Afriku, tato země se připravuje na obranu ve vzduchu, na zemi a na moři. Jejím nejlepším spojencem je - Izrael..

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Rídí redakční rada.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí se redaktor stotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 10:00
zámorí lodí ... \$ 12:00
zámorí letecky ... \$ 15:00

LIDÉ MEZI NÁMI

Koncem dubna t.r. se dožívá v Ottawě 79. narozenin krajan Karel Janeček, syn zakladatele známé pražské zbrojovky, která m. j. vyráběla slavné JAWY. Zasloužil se svou činností v Anglii za války o vítězství Spojenců /jeden z dokladů je uložen v Kan. válečném muzeu v Ottawě!/, přesto však mu po návratu do Prahy firma vrácena nebyla a odešel znovu do ciziny. Karel se za války v Anglii poznal s kanadskou ošetrovatelkou, z které se vyklubala krajan - Regina Grázrová z Esterhazy, Sask. Známost skončila svatbou. Oba dnes žijí na Northwestern Ave. v Ottawě. Jubilantovi k 79. narozeninám srdečně gratulujeme!



ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon, jehlice do kravaty nebo do klop.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělávky, odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto

(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

VZPOMÍNKA



Lkat. prosil, bédovat, vše jeví duši bídnou,
svou těžkou dráhou jdi, pln síly s myslí klidnou,
kam osud kázal, jdi: to zákon největší!
A potom jako já trp, umři bez řeči.

Alfred Victor de Vigny. Osudy, Smrt vlka.

Dne 11. února t.r. tomu bylo už 5 let, co z našeho středu ve věku 79ti let odešel dobrý člověk a mistr grafického cechu Jaroslav Reichl. Před odchodem do exilu po kom. puči v roce 1948 byl ředitelem Státní tiskárny ve Varnsdorfu. Jako pravicový sociální demokrat a přítel Václava Majera musel odejít. Na našem obrázku ze září 1973 je Jaroslav Reichl /vpravo/, kdy slavil své 75. narozeniny se svým nejlepším přítelem, duchovním správcem našich v Torontě, dp. Jaroslavem Jandou. /Ten odešel z našeho středu přibližně před rokem./ Na Jaroslava Reichla vzpomínají i po pěti letech jeho četní přátelé s vděčností, zvláště býv. skauti.



Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Píchlík

Tel.: 364-1787

NAŠE ROVY



Ve všeobecné nemocnici v Mississauga zemřel dne 17. února t.r. známý krajan Josef Loska. Bylo mu 73 let. Narodil se v Suchdolu u Konice na Moravě 16. srpna 1909 a do škol chodil v Prostějově. Po absolvování základní vojenské služby, zůstal u čs. letectva a sloužil v Prostějově a v Pardubicích, když tam let. pluku velel major Alexander Hess. Nacistickou okupaci nesl Jožka těžce a zapojil se brzy do nebezpečné podzemní práce. Podílel se mu odejít přes Maďarsko a Jugoslávii do Francie. Dal se do Cizinecké legie jako celá řada jiných našich letců a po vypuknutí války se dal k dispozici francouzskému válečnému letectvu. Po porážce Francie byl evakuován do Anglie a stal se členem 311. čs. bombardovací peruti. Této peruti velel S/L A. Vašátko a patrolovala vzduch nad Biskajským zálivem. Po válce se vrátil do Prahy a 26. ledna 1946 se oženil s Marií Procházkovou, která s ním snášela dobré i zlé od té doby. Do Kanady se Jožka přistěhoval v roce 1951 a pracoval napřed jako elektrikář a později ve výzkumu CBC. Byl znám jako grafik-umělec a měl několik výstav. Mezi pozůstalými jsou 2 dcery: Dagmar Klímková a Helen Vindigis.

Chutná domácí jídla u krajanů:

The Alp's Restaurant

2872 DUNDAS ST. WEST, TORONTO M6P 1Y3
(DUNDAS & KEELE)

Plánujete-li svatby, oslavy
narozenin či schůze,
volejte:

TEL. 762-5449

Miho Sztuska

Ceny mírné, obsluha vzorná!

IN MEMORIAM

Československá federální rada s hlubokým zármutkem oznamuje, že 31. prosince 1982 zemřel v Ottawě po zákeřné nemoci ing. Zdeněk Matátko, organizační tajemník ČSFR, který se narodil v Bratislavě dne 25. června 1925. Byl syn čs. legionáře z Itálie, který se na Slovensku usadil po vítězné válce proti maďarským bolševikům /1919/. Rodina byla ze Slovenska vyhnána v červnu 1939 v rámci protičeských opatření Tisova režimu. Zdeněk Matátko vystudoval architekturu na pražské technice a v roce 1965 odešel s rodinou do Rakouska a později do Kanady.

Byl vlastně prvním čechoslovákem v zahraničí, se kterým se sešli zástupci čs. organizace Věrní zůstaneme II a dopracovali společně koncepci Čs. federální rady. V řadě aspektů byl jeho přínos k novému čs. boji za svobodu nena-hraditelný.

Jeho podíl přesvědčení, že Československo bude znovu svobodné, ponese všichni ve svém zápalu dál.
Čest jeho památce!

/ČSFR/



Zdeněk Matátko skládá
přísahu při založení
ČSFR, 13.1.1980 v Ottawě.

Z New Yorku došla zpráva, že tam zemřel čs. exulant Štefan Pagáč, známý jako autor knihy "Laušman" a jejího anglického vydání pod názvem "State Secret No. 1." Narodil se 28. února 1920 v Trenčíně. Už jako malý chlapec se věnoval modelům letadel a ve svých 14ti letech se stal členem Masarykovy letecké Ligy. Pilotní výcvik dokončil v Trenčíně. Pak se věnoval létání na kluzácích. Během svého působení na slovenském min. obrany pomáhal letcům v přeletech ke Spojencům. Byl zrazen a zatčen v březnu 44. Ve vězení poznal m. j. i Štefana Dubčeka, otce Alexandra. Po válce měl potíže s čs. komunisty, protože kritizoval poměry v organizaci býv. partyzánů, kterou komunisté ovládli. V dubnu 1954 byl odsouzen k 23 roků vězení. Byl vězněn v Bratislavě a od jara 1959 v Ruzyni na cele č. 13, kde jeho spoluvězněm byl býv. čs. ministr průmyslu Bohumil Laušman, unesený z Rakouska. Pagáč byl svědkem Laušmanovy smrti způsobené otrávenou cigaretou v noci z 8. na 9. května 1963. Na svobodu byl propuštěn 9.5.1968 a od listopadu 1969 žil v USA. Krátkou dobu pracoval pro AFRC. Pagáč měl pohnutý život a jeho zdravotní stav následkem věznění nebyl dobrý. Budiž mu americká země lehkou!

kultura

Dr. ALFRED FUCHS

NEODESEL, VYTRVAL,
ZČSTAL A ZEMŘEL
MUČEDNICKY V DACHAU...

Na břevnovském hřbitově je prostý hrob a pomník s nápisem: "PhDr. Alfred Fuchs, narozen 23.6.1892 v Praze, pokřtěn 29.7.1921 v Praze, umučen 16.2.1941 v Dachau". K 40. únorovému výročí Fuchsovy smrti seznámila studie v Novém Životě své čtenáře pod zn. CM s tímto plodným novinářem, autorem tisíce článků a anekdot i řady knih z let 1924 až 1939, vynikajícím přednášečem, řečníkem i vtipným debatérem s fenomenální pamětí. Dr. Fuchs byl ctitelem Březinovým a Floriánovým. Také ctitelem mariánského kultu a katolickým myslitelem. Konstatoval rovnováhu mezi dobrem a zlem na světě. Vítězství dobra předvídal teprve na věčnosti. Psal pod značkou Draf. Kanadské Listy vzpomínaly před dvěma lety rovněž výročí Fuchsovy smrti v Dachau článkem Lad. Jehličky, který připomenul Fuchsovo vrozené gentlemanství a jak svoje vědomosti rozdával "v drobných"; také že překládal z Heina, z Goetheho a z Broda; že klíčem k jeho debatérským úspěchům byla zásada a schopnost vymyslet se poctivě do stanoviska partnerova. Závěrečným odstavcem, citovaným v nadpise tohoto článku, cituje Jehlička jedno ze svědectví o Fuchsově mučednickém konci. Především, že vytrval, ač byl varován a dokonce vyzván, aby odešel, pokud byl čas. - V I. díle své knihy Žaluji, kde píše dr. Ant. Kratochvíl o politickém teroru 50. let, jehož obětí byli také naši židovští spoluobčané, najdete Fuchsovu citát: "Český a slovenský antisemitismus byl od středověku odporný svým brutálním primitivismem." V II. díle je pod kapitolou Epilog k spisovatelským procesům závěr jednoho z posledních Fuchsových dopisů z 22. září 1940: "Nezbývá nám už mnoho času... Nedokončím již asi poslední kapitolu své práce, dopíše ji utrpení samo. A tato poslední kapitola ve vši skromnosti bude syntézou života a díla."

V dokumentaci, týkající se koncentračních táborů, jsem našel protokol o Fuchsově tragickém konci, jak byl napsán po osvobození americkou armádou pro stížnostní komisi Čs. národního výboru v táboře vězňem K. Frintou, a jak byl vytištěn po našem návratu z Dachau ve Svobodných Listech 1. září 1945: "V koncentračním lágru v Dachau byl jsem ihned po svém příchodu zařazen do trestného oddílu, pověstné Strafkompagnie. Lagerführer Zill zařazoval do tohoto oddílu téměř všechny Čechy, kteří přišli do Dachau na jaře 1940 a 1941, dále skoro bez výjimky všechny kněze, židy a tzv. mišence. Trestný oddíl měl mnoho nevýhod proti ostatním vězňům, např. nesměli jsme nakupovat v hubené kantýně, kouření bylo trestáno ubíjením a pod. Zill zařazoval do této jednotky neustále vězně, takže jimi byly naplněny dva bloky. Árijci byli na bloku 17, židé a mišenci na bloku 15. Blokältestrem byl známý vrah Knoll. Též ostatní blokové personál se skládal z úchylných surovců. Kápen lágru byl pověstný Hentschel. V únoru 1941 uhodily silné mrazy se sněhovými vánicemi a bouřemi, takže nebylo možno venku pracovat. My vězňové z bloku 17 jsme pracovali dále v tzv. Unterführerheimu. Židé museli odklízovat sniž; jednak jej odváželi na kolečkách, jednak jej nosili na deskách od stolů nebo museli slvíci pláště a odnášet sniž v nich. Z této práce si udělali SS a jejich pomahači kratochvíli: honili vězně při práci do klusu, tloukli je holemi, podráželi jim nohy. Alfréd Fuchs a jeden český učitel z Olomouce, jehož matka byla židovka, pracovali společně. Byli nepřetržitě bití a polévání vědry ledové vody. Připomínám, že v ten den byla zima -28 st. C! Pamatuji si to bezpochybně, neboť jsme si to s kamarády - spoluvězni, kpt. Burešem z Uh. Hradiště, kpt. Zavřelem z Pardubic a Adolfem Klimperem z M. Ostravy, ověřili. Toto týrání dra Fuchse a českého učitele jsme pozorovali, když jsme se vraceli z práce. Oba zmínění stáli u brány, jejich šaty byly úplně zmrzlé a odstávaly od nich jako krúnýře; vedle nich stály jejich pláště, takže figurovaly jako by byly z plechu. Fuchs a učitel stáli nehybně, ani se již nechvěli. Všiml jsem si dobře, že prsty na jejich rukou byly úplně bílé. O 1. hodině jsme opět odcházeli a oba mučení tam ještě stáli. O 5. hodině jsme se vraceli a teprve tehdy jim bylo dovoleno vrátit se s námi na blok 15. Knoll je večer nepředvedl k lékařské prohlídce. Teprve po dvou dnech byli přijati do lágrové "nemocnice" /!/, kde oba skonali na zánět plic a na těžké omrzliny. "Miloš Vítek, býv. pol. vězeň č. 38906, Dachau."

DIVADLO

Proces s Václavem Havlem
na scéně divadla v New Yorku

Podle zprávy v New York Times uvedla skupina amerických herců na scéně jednoho divadla v New Yorku divadelní hru nazvanou "Ceremony in Bohemia", ve které byl zachycen proces s Václavem Havlem a dalšími členy VONS v Praze v r. 1979. Tato dokumentární hra byla již uvedena na scéně ve Francii, ve Švýcarsku, v Západním Německu a ve Velké Británii, a to pod názvem "Proces v Praze". Myšlenka zachytit proces s Havlem a dalšími členy VONS jako dokumentární divadelní hru, vznikla ve Francii, a sice ve sdružení umělců, kteří vystupují pod zkratkou AIDA (Association Internationale de Defense des Artistes). Toto mezinárodní sdružení umělců má již odbočky v řadě evropských zemí a nedávno se vytvořila odbočka také ve Washingtoně.

OSMDESÁTINY ŽURNALISTKY HANY
ŠKLÍBOVÉ

V norském Oslu se 28. prosince 1982 dožila osmdesát let Hana (Jana) Šklíbová, která už v Československu, v letech třicátých a čtyřicátých, patřila k známým a zasluhujícím žurnalistkám. Rodačka z Ústí nad Orlicí se již v době studií účastnila veřejného a především kulturního života. Po řadu let byla redaktorkou kulturní části Baťova populárního týdeníku "Zlín". Pro své demokratické přesvědčení a odpor ke komunismu odešla záhy po komunistickém puči r. 1948 do exilu. První roky exilu strávila v Paříži, kde pomáhala Ludkovi Stránskému vydávat "Svobodný zítřek" (1949-1950). Když r. 1951 začala v Mnichově vysílat rozhlasová stanice Svobodná Evropa, stala se Hana Šklíbová její redaktorkou. Napsala stovky rozhlasových pořadů, převážně kulturního obsahu; povídek, esejů a pořadů pro mládežnické a skautské posluchače. Když r. 1955 začalo v Mnichově vycházet naše České Slovo, stala se Hanička, jak jsme všichni svou milou kolegyni oslovovali, jednou z nejpilnějších členů redakce. Napsala nespočetné množství článků, především pro naše nejmladší čtenáře, pro "Slovičko". Osmdesátiny zastihly Haničku Šklíbovou v plné fyzické a duševní svěžesti v Oslu, kde žije na odpočinku. Posíláme své bývalé, zasluhující spolupracovníci své nejsrdčejší přání, aby ještě dlouhá léta byla zdráva a mezi námi. (Jožka Pejscar)



Spisovatelka Hana Šklíbová /první vlevo/ na letním táboře Čs. dálkové školy v Hüttenfeldu v záp. Německu v létě r. 1957. Dále jsou na obrázku zleva: býv. čs. mistr šachu M. Kaválek st., vedoucí letní školy dr. Josef Kratochvíl a Mirko Janeček, vydavatel "KL".

Kniha roku

Stala se jí v našem úsudku „Tvář baroka“, půl třetího sta „poznámek, které zabloudily na okraj života“ Zdenka Kalisty, jedinečného historika doby pobělohorské a barokní, žáka Pekařova a dlouholetého věrně komunistického režimu. Vyšla teprve před několika týdny v edici „Arkýř“ (Postfach 310208, D-8 München 34), vydána Karlem Jadrným „s úctou k památce autora této knihy, který se jejího vydání už nedomáhal“. Zemřel v Praze 17. června 1978 ve věku téměř 82 let skoro slepý, když na jaře 1975 začal náhle ztrácet zrak. Naše uznání je tedy také duchovní kytici, kterou posíláme na Kalistův hrob... „Tvář baroka“ je úchvatnou myšlenkovou procházkou jeho doby, od Španělska sv. Terezie z Avily, uctěné nedávno na místě jejího působení při 400. výročí smrti nynějším papežem, přes barok Komenského až po vztah baroka k dnešku. Mezi tím kapitoly: astrologie jakožto obrana barokního člověka proti náhodě, pojetí dějin, baroka a antisemitismus, baroka a protireformace a návrat Boha do poničeného prostředí novodobé společnosti. Kniha uchvacuje nejen hloubkou pohledů a myšlenek, ale i skvělostem jazyka. Stojí DM 25.

Kdybych žila sto let,
slovo nevezmu zpět

Dneska dudy hrají všude
nový swing i blues...

Kdybych žila sto let,
slovo nevezmu zpět...

Motta v záhlaví jsou verše ze swingových písniček Jiřího Traxlera BLOUDĚNÍ V RYTMU a Kamila Běhounka HRÁLY DUDY, které najdete, v podání Běhounkova nového swingbandu, na desce

SWINGTIME

která vyšla v edici časopisu ZÁPAD. Obě skladby patřily k sérii jinotajných písní, jež na počátku války reagovaly na nacistické a kolaborantské útoky na jazzovou hudbu. Není divu, že jejich meziřádkové poselství ožilo znovu v letech poúnorových, kdy si citáty z nich, jako právě ten v našem mottu, volili čeští spisovatelé za předznamenání protestních povídek (např. *Eine kleine Jazzmusik*). Tato historická fakta sama byla by však dnes už jen zajímavými kuriozitami, nebýt toho, že písně na této desce jsou stejně svěží, jako když vznikly. A protože je autory nově zaranžovali a kapela je nahrála v nejmodernějších studiích v Německé spolkové republice a ve Švédském království, znějí dokonce mnohem lépe než kdysi, zachycované "na ostro".

Na desce uslyšíte:

Skladby Jiřího Traxlera:

- 1/ HÁDEJ, HÁDEJ
 - 2/ TEĎ RADĚJI MLČ
 - 3/ SWING MEDLEY (*To si pamatuji; Vesele násobilka; Měsíc to zavínil*)
 - 4/ PADAJÍ HVĚZDY Z NEBE
 - 5/ BLOUDĚNÍ V RYTMU
 - 6/ KDYŽ LÁSKA MIZÍ
- Zpívají:
Zuzka Lonská (2,6)
Libuše Helclová (5)
Zdeněk Kratochvíl (1,4)

Skladby Kamila Běhounka:

- 1/ MÁ LÁSKA JE JAZZ
 - 2/ SÁM S DĚVČETEM V DEŠTI
 - 3/ JIVE MEDLEY (*Ráj na zemi; Kdopak copak; Kdy a kde*)
 - 4/ STARÝ MLÝN
 - 5/ SWING MEDLEY (*Hrály dudy; Cvrček muzikant; Káčata*)
 - 6/ UŽ TO MÁME ZA SEBOU
- Zpívají:
Libuše Helclová (1,5)
Karel Kryl (2,4,6)
Kamil Běhounek (5)

Deska stojí \$ 12.00 a můžete si ji objednat v administraci ZÁPAD! na adrese:

ZÁPAD, P.O. Box 322, Waterloo, Ont. N2J 4A4, Canada.

Leonard a Herbert Revilliod

Dr. F. KUBÁNEK

Vzpomínáte si na obrázky presidenta-Osvoboditele, jak si hraje se svými vnoučaty; vzpomínáte si na pohřební průvod Prahou 21. září 1937 — na mladé hochy, krácející hned za rakví presidentovou po boku Jana Masaryka. Těžko jest nám věřit tomu, že oba ti hoši nás již opustili. Leonard Revilliod padl dne 16. srpna 1944 v boji o Evropu, Herbert Revilliod oslaben bratrovou smrtí nebyl patrně dosti odolný, aby vzdoroval následkům těžké operace a zemřel dne 13. února 1945 v Edinburku ve Skotsku.

Oba ti hoši ztělesňovali v sobě mnoho vzácných vlastností svého dědečka a babičky, svého otce a své matky. Svým nadáním a svými schopnostmi rozvinutými pečlivou výchovou slibovali splnit naděje svých rodičů i svého dědečka. Vyrostli v ovzduší svobody a demokracie švýcarské a vychováni duchovní tradicí kalvínské kázně vyspěl v mužné typy těch opravdových gentlemanů, které vzbuzují respekt a sympatie hned při prvním setkání. Leč

slibný rozběh do života těchto dvou mladých lidí byl rušivě ovlivněn válečnými událostmi, které zkřížily jejich životní plány a určily jim jiné úkoly a jinou náplň života, než jak ve svých chlapeckých srdcích si představovali.

Když v květnu 1940 se zdálo, že Němci vtrhnou i do Švýcarska, prchá starostlivá matka se svými syny přes Francii do Anglie. V Saint Malo poslední loď opouštějící evropskou pevninu zachraňuje je před životem nevolníků německých vládců. Pohostinní Skotové přijali je stejně srdečně jako tisíce jiných uprchlíků a oba mladí hoši brzy se sžili se svým novým prostředím. Již od dětství oba mluvili plynule francouzsky, česky a anglicky a tak bylo pro ně snadné začít univerzitní studia ve starobylém Edinburku. Když pak v roce 1942 podalo se Dr. Revilliodovi dostati se za svou rodinou do Anglie, přišel v pravý čas, aby dal Lenovi souhlas vstoupiti do anglického letectva. Lenovi splnilo se tak jeho velké přání přispěti svou mladou odvážnou silou do boje za lepší zítřek.

V letech 1942—1944 prochází Leonard výcvikem v Anglii, v Kanadě a na Bahamských ostrovech a vrací se již jako letecký důstojník zpět do Anglie k operační letce a slouží na nevelkém ostrůvku v severních Hebridách. Jednoho dne hlásí se dobrovolně, že převezme službu za onemocnělého kamaráda. Ačkoliv počasí jest nepříznivé pro let, jde skvadrona do vzduchu, aby provedla průzkum v ohrožených vodách. A tu při srážce dvou letadel padá k zemi se svými patnácti kamarády a umírá leteckou smrtí.

V zamyšlení nad životními osudy tisíců a milionů obětí války, vybavují se nám slova Wolkerovy básně „Tisíce zemřeli, tisíce mrou, tisíce na smrt jsou znaveni“ a sevře nás až tíseň nad ohromností ceny jakou lidstvo platí za vykoupení věčné unikajícího svobody, práva, humanity. — Proč se však zastavujeme u jedné z těchto tisíců obětí? Leno Revilliod symbolisuje pro nás generaci, která věrně ideálům lidskosti, pro něž bojovali jejich předci solidárně vstoupila do řad bojovníků, ačkoliv jejich občanská povinnost je k tomu nezavazovala. Tu je typ moderního rytíře, který letí do boje, ne pro svou bezpečnost nebo pro bezpečnost své země, nýbrž proto, aby celá Evropa a my všichni mohli jít zase žít jako svobodní lidé. Jakým velkým vzorem pro mladou generaci jest tento švýcarský občan, prodchnutý láskou a oddaností k trpícím a poniženým. Ano, Leonard Revilliod, hodný svého velkého děda jest vzorem mladé generace, jakou bychom chtěli vychovat. Tak jako obrázek dědečka s vnoučaty v lánské zahradě přejde do tradice a vzpomínek československého lidu, tak i zářný příklad raketisti vyrostlé z Masarykova kmene bude podněcovat k následování ty, jež z vlastního přesvědčení chtějí následovat vznešenou tradici humanity hlásané Masarykem.



Leonard Revilliod, vnuk T. G. Masaryka

Fědra chytile strážek křopálu z Brochovan na gradio zlá věc. Handce po slóchéte.

Te miche německy vynalezle nejaké čertovino, kerá litá v povětró a nigkdo přé v tem nesedí. Pošlajó to polvare do Albióno, gde to zabiji ledi a gde to spadno úplnó spóšš to naděid, dome rozbiže, krauke popiaši a órodo zapáli. Je přé to řízeny jakémisi gradiem, ne bo přé v tym je zamontované jakése forbes, které to drží a rovně to leti luf. tem. To š.balistvo je velický asl jako pulka Špilfajra, bzoči to a seči a švuňk to má až hruza. Vpředko to má motór a ze zadko temo litá oheň a iskre. Gdež ten sekot a bzočeni přestane, leti to rovnó dule a vebóčne to.

CO PÍŠÍ JINÍ

"Magazín", Švýcarsko:

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Kanadské Listy uveřejňují sérii článků s fotografiemi o čs. letcích za druhé světové války. O těch, jejichž podíl na vítězství Spojenců dosud nebyl doceněn a o jejichž statečnost čs. oficiální historiografie buď káže lži nebo mlčí. Proto je série Kanadských Listů velice záslužná — a navíc velice zajímavá a objevný materiál. Protože Svaz svobodných čs. letců v Anglii sdružuje jen aktivní letce z války, vdovy a veřejnost ztrácí kontakt. Navíc se umírající letci navždy ztrácejí dokumenty a materiály. Proto se redaktor Mirko Janeček s čs. letci dohodl a společně založili Sdružení přátel letců svobodného Československa, jehož členem může být každý, kdo má respekt a vztah k čs. letcům druhé světové války. Účelem Sdružení bude shromažďování informací, fotografií, článků z tisku a úzce spolupracovat se Svazem svobodných čs. letců. Kdo by se chtěl připojit, může získat informaci v redakci Kanadských Listů nebo u redaktora Mirko Janečka, 388 Atwater Ave, Mississauga, Ontario L5G 2A3, Canada. (ok)

Vzpomínáme našich padlých a nezvěstných v únoru

Npor. František Vocelka, 7. II. 1941, 1. S. S. RAF, čet. František Doležal, 7. II. 1941, 1. S. S. RAF, čet. Oldřich Fiala, 7. II. 1941, 1. S. S. RAF, npor. Jindřich Barloš, 13. II. 1941, 312 čs. st. perut, čet. Václav Škřivánek, 21. II. 1941, 32 Sq. RAF, npor. Emanuel Krajina, 23. II. 1941, 1. S. S. RAF, čet. Jaroslav Zavadiš, 25. II. 1941, 310. čs. stih. perut, svob. Benedikt Pohner, 25. II. 1941, 310. čs. stih. perut,

kpt. Miroslav Kredba, 14. II. 1942, 310. čs. stih. perut, rtm. František Bönsch, 23. II. 1942, 313. čs. stih. perut, npor. Václav Jicha DFC, 1. II. 1945, 9. M. U. RAF, rtm. Alois Záleský, 9. II. 1945, 1. D. F. RAF, por. Miloslav Štusák, 27. II. 1943, 313. čs. stih. perut, npor. Václav Řidkošil, 27. II. 1943, 310. čs. stih. perut, rtm. Ondřej Šamberger, 9. II. 1945, 312. čs. stih. perut, rt. asp. Karel Macura, 23. II. 1945, 310. čs. stih. perut.

Cest jejich památce!

IN MEMORIAM

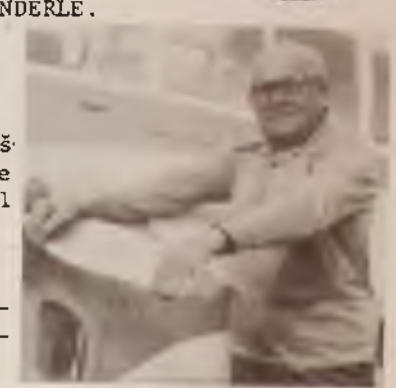
Se zpožděním se dovídáme, že 12. prosince m. r. zemřel v Alsasku ve Francii /na letišti Mühlhaus-Habsheim/ nestor čs. zkušebních pilotů Jan ANDERLE.

Chybělo mu jen 10 dní do 82 let. Zemřel daleko od Vyškova, kde se narodil. Byl vojenským instruktorem pilotů před 2. válkou. Za války byl vyšetřován

Gestapem, protože jeho bratr Leoš byl u našich letců v Anglii. /Zahynul 10. 12. 42 v moři nedaleko Malty./ Jan Anderle byl po kom. puči 48 zatčen a odsouzen za napomáhání několika přátelům k útěku na západ na 25 let. Skončil v Jáchymově a tam za života nebezpečných podmínek trpěl celých 7 let. Byl propuštěn až v roce 1960, se zlomeným zdravím.

Odešel navždy nesmírně dobrý člověk, výborný pilot-učitel, zkušební letec, držitel několika mezinárodních rekordů, z nichž nejvýznamnější byl v "Norton Griffith Challenge Trophy Race" v Birminghamu.

Kdo jste našeho starého Jana znali, zachovejte mu tichou vzpomínku. Byl jedním z pionýrů čs. letectví, na které se nesmí zapomenout.. H.



Ze Sdružení přátel letců:

Máme 50 členů; od 9. 1. se přihlásili: Mrs. B. King, Josef Josten, V. Škutina, J. Macháček, Jan Dvořák, pí. Marie Rodková, Charles Hybš, Mrs. L. Hess, Jan Kuncíř, pí. Mary Přístupová, pí. Olga Stoupovalá/ dcera gen. let. Beromského/, Hanuš M. Fischl, A. Wenzbauer, John Gellner a M. Vlasák. Zjistili jsme, že rt. Mir. Moravec, který padl 7. 6. 44 jako stíhač 310. čs. peruti, pocházel z rodiny na Žižkově, která pomáhala parašutistům a celá přišla o život. Kanadský trénink čs. pilotů nebyl beze ztrát: 28. 4. 43 se u Sept. Iles zabíjel por. Otto Pavlů, 12. 6. v Albertě čet. Julius Šabík, 8. 7. 43 u Moose Jaw, Sask. por. Benedikt Blatný a svob. Svatopluk Malý, 12. 12. 43 u Med. Hat, Alta. por. Bohuš Přithoda. G/Capt. Beromský zahynul 2. 5. 42 v Sev. moři.

Plánujete zimní dovolenou?

Kam jinam, než ke krajanům z Hodonína na slunné Floridě ..

Croft Villas Motel

1020 N.E. Victoria Park Rd.
FORT LAUDERDALE, Fla. 33304, USA

Volejte /305/ 525-1146.

Hostitelé: Jan, Marie a Radek Hučerovi.

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ

JEŠTĚ KE SJEZDU SVU V PITTSBURGHU A PROGRAMU-ČTENÍ Z NOVÝCH PRACÍ AUTORŮ: V "Kanadských Listech" z ledna 1983 v rubrice "Z krajanského života" byla zpráva: "Inž. Jan Mráček byl zklamán organizací nedávného Sjezdu SVU v Pittsburghu". To snad vyžaduje krátké vysvětlení. Psal jsem redaktorovi "KL" na "Den Příměří" 11. listopadu a dodatečně 31. prosince ohledně Sjezdu. V přednáškové sekci "Čtení z nových prací autorů", pro kterou jsem byl Sjezdem pověřen, jsme měli 19 přednášejících s 25ti přednáškami, postupně předávanými pořadatelům Sjezdu. Časově tento program vyžadoval zajištění 10ti hodin a přednáškových místností na University v době SVU Sjezdu. Do otevření Sjezdu v Pittsburghu organizátoři potvrdili naši přednáškovou sekci pouze 3 hodiny. Teprve druhý den Sjezdu jsem mohl zajistit dodatečných 7 hodin přednáškového času s podřadnými síněmi v pátek a v sobotu. Při své zodpovědnosti za sekci "Čtení" jsem jistě šťastný nebyl, zklamán byl kolega dr. Miloš Vítek z Montreálu / se třemi krásnými přednáškami/, který reagoval k situaci zrušením letu na Sjezd, rezervací na ubytování a básník Miloslav Zlámal z Toronta, který také let na Sjezd zrušil. Kolega Miloš Vítek zrušením letu též ztratil možnost předvésti na Sjezdu v pátek ráno jeho připravený památkový hold zesnulému básníku Pavlu Javorovi, snad 10ti minutový během SVU členské schůze. Jinak byl Kongres pěkný; 28. října večer Oslavy ve velké síni University byl speštěn programy mládeže slovenského živlu tanců a zpěvů v nádherných krojích-tak pěknou Oslavu

jsem neviděl v mých 60ti letech našeho života v Kanadě. Universita má nádhernou budovu "Cathedral of Learning", opravdovou katedrálu podle vzhledu. V přízemí jsou četné etnické přednáškové místnosti, naše československá s velkým obrazem T.G. Masaryka. Presidentem university je profesor dr. Pošvár, syn moravských rodičů. Z torontských členů SVU měli příspěvky v "Čtení": prof. Josef Škvorecký, v zastoupení prof. H. Gordon Skilling, dr. Miloš Vitula, básník Miloslav Zlámal /v zastoupení/ slovenské a české básně, spisovatel Jiří Peterka, spisovatelka Emma Jarošová. Můj příspěvek byl "Doba Albrechta Valdštejna". Programy "Čtení" byly ve čtvrtek a v pátek četnými posluchači se zájmem sledovány, v sobotu nám přidělená budova neměla jediné československé duše; všechny jiné SVU programy byly v budově "Cathedral of Learning". Vysvětlení, proč čas a místnosti programu "Čtení" nebyly dostatečně a před Sjezdem přiděleny, jsem od organizátorů Sjezdu nedostal.

Inž. Jan A. Mráček, Toronto.

HUSAČOV BALÍČEK

"To víš, že včera sebrali jednoho chlapa za to, že se díval na Husáka dalekohledem?"

"Nebližni, to není možný".

"Hmm, von měl pod tím dalekohledem přišroubovanou pušku".

Američan, Rus a Čech si vyprávějí o tom, jaké je to u nich v kriminále. Američan říká: "To u nás v kriminále se jeden černoch naučil číst a psát". Rus říká: "To u nás v kriminále se jeden člověk vyučil na stolaře". Čech říká: "To nic není. To u nás v kriminále se jeden chlap vyučil na prezidenta".

MULTICULTURALISM

Dohromady nám to půjde líp.

Není snadné naučit se zahrát novou písničku, jako není snadné začít žít v nové zemi.

Trvá to dlouho, a dá to práci.

Nejdřív děláme chyby, ale pak přichází úspěch.

Žít v souladu s druhými je stejné. Člověk se musí učit i hudbě, i porozumění.

Dohromady nám to však půjde líp.



Canada



Multiculturalism
Canada

Multiculturalisme
Canada

NAŠI V MONTREALU

Pro radost našich čtenářů v Montrealu přinášíme "obrázkový referát" o úspěšných Sokolských Šibřinkách, které se konaly 15. ledna t.r. ve velkém sále radnice Town of Mount Royal v Montrealu. Pořadatelem tohoto velmi úspěšného večera byla tělocvičná jednota Sokol "Masaryk". K tanci vyhrával populární orchestr Karla Binovce. Byly to již 33. Sokolské Šibřinky ..

Na obrázku vpravo vítá starosta jednoty, br. prof. ing. Vlad. Zajíc, hosty. Konferenciér večera, br. Toník Dojáček, je vpravo. Obrázky nám laskavě zapůjčil Jiří Kořistka. Zlatým hřebem programu bylo vystoupení mladých sokolských tanečnic, které

zatančily program Lašských tanců od Leoše Janáčka. Ten, stejně jako Dvořák, Smetana, Novák a jiní velcí čeští skladatelé, čerpal svá nejkrásnější díla z národních písní a lidových tanců. Ze suity Lašských tanců sokolská děvčata zatančila poslední skladbu Pilky, veřejně uvedená v roce 1904. Sestra Yvonne Lavalová, která sokolská děvčata vedla a cvičila ve

své choreografii vystihla půvab, svěžest a prostotu melodie a z beskydského pomozí, které Janáček tolik miloval, přenesla jej mezi účastníky večera. Pod světlem a náladou Šibřinek mladé sokolské tanečnice přiblížily všem přítomným Janáčkův malebný obraz v hudbě a pohybu, odpovídající představě všech z Janáčkových děl. Sokolský kalendář: 6. března budou poblíž Ottawy 14. zimní hry - slalom a běh na lyžích. Bude 10 věkových kategorií, každý je vítán. Victoria Day weekend, Toronto: nářadové přebory. Koncem června: Slet Slov. Sokola USA v Pittsburghu.



Jednatelka jednoty Kitty Voleníková a místostarosta Alois Fogl. Oba oběťaví sokolští pracovníci..

ÚVĚR Z KANADY

Kanadská exportní společnost pro rozvoj poskytla Československu další úvěr v částce 2 milionů 100 000 dolarů. Celková výše úvěru, který byl v roce 1981 dohodnut s čs. Obchodní bankou, dosahuje zatím 3,500.000 dolarů. Nového úvěru se má použít pro výstavbu papírny v Ružomberoku.

Čestný host sokolských Šibřinek Roman Mukerger s manželkou, pověřenec fed. vlády pro multikulturu. Otec byl Ind, matka Moravanka.



Nestárnoucí br. Jan Vaneč /loni slavil "70"/. Po jeho pravici jeho manželka Ursula, po levici Kája Dobrovolná. Br. Vaneč po mnoho let zastává funkci revizora jednoty.

Z událostí v Československu Se zpožděním se dovidáme, že dne 24. listopadu 82 zemřel v Brně ve věku 77 let muzikolog a hudební encyklopedista DrSc Bohumír Štědrňák, jenž vedl jako profesor na brněnské filozofické fakultě katedru hudební vědy a vynikal zvláště jako znalec Leoše Janáčka a Vítězslava Nováka. Janáčkovi věnoval přes 100 různých publikací. Nedlouho před úmrtím prosadil založení Společnosti Vítězslava Nováka /SVN/. Byl Novákovým osobním přítelem a ctitelem jeho hudby.

Jeho bratr Vladimír, hudební skladatel a bývalý profesor na konzervatoři v Praze, starší o pět let, zemřel tři týdny po úmrtí Bohumírově. Byl přítelem Talichovým, jemuž věnoval svou skladbu Přeludy pro velký orchestr. Byla potvrzena také zpráva, že dne 2. května 82 zemřel v Brně známý literární vědec a vedoucí profesor divadelní a filmové katedry na filozofické fakultě /v nedokončených 70ti letech/ DrSc Artur Závodský, autor monografií o Gabriele Preissové, o Petru Bezručovi a o F.L. Čelakovském.

Výborné pracovnice jednoty Hana Králová /vlevo/ a Zdenka Kentová /vpravo/.



Bude vás zajímat

O původu jména Brno

Každý Brňan jen trochu uvědomělý měl by znát původ jména Brno, a tedy vědět, že žije „na blátě“. Ale nepředbíhejme.

Toponomastika, tj. nauka o místních vlastních jménech, není jazykovědná disciplína, která by snesla diletantství. Původ většiny místních názvů sahá až do dávných věků a jejich hlásková podoba prošla dlouhým vývojem, který obvykle ve vší úplnosti neznáme. Obtížný je i etymologický výklad názvu *Brno*: proto se vedle vědeckých pokusů o výklad objevilo i mnoho dohadů, nezřídka fantastických. Tak se např. jeden velehradský mnich v učeném spise o Velehradě v sedmnáctém století domníval, že bůh Perun byl pojmenován od latinského slova *percutere*, tj. „udeřiti, teptati, tlouci“, a že podle něho dostala osada kdysi jméno *Perno*, které se časem změnilo v Brno.

Jen o málo poučenější výklady spojovaly název *Brno* buď s keltským názvem *Eburonum* (latinské *Eburodonum*), nebo s keltským slovem *brig* = hora, nebo s kvádským slovem *brunna* = studně, nebo dokonce se jménem maďarského rodu *Berenyi* (!). Jiní badatelé zase předpokládali souvislost našeho jména se slovem *brdo* = hrbovitý útvar (srov. název ulice *Zábrdovice*), nebo s polským slovesem s významem *broditi* (*Brno* by pak znamenalo *Brod*), nebo se slovanským slovesem *brniti* = opevňovati (*Brno* by tedy znamenalo pevnost, obrněné místo). (Podrobně o tom psal A. Gregor.)

Ze slovanského slovního základu vyšel též moravský historik Václav Roky, který srovnával název *Brno* se staroslověnským *brniti*, tj. „bláto“. Podle tohoto výkladu je Brno vlastně místo na blátě, na hlíně, řekli bychom snad „Blatno“. „Hlině“. Na to, že se právě tento výklad nejvíce podobá pravdě, ukazují některá jiná vlastní jména v Brně a okolí. Všechna svědčí pro předpoklad, že Brno bylo situováno na půdě vlhké: Zabovřesky, Komárov, ulice Hlinky. (Řečkovice ovšem nemají nic společného ani s břechkou, ani s říčkou.) Tomu, že jméno Brno je dohnacího původu, nasvědčuje množství jiných podobných jmen na našem venkově (*Brno* u Jilemnice, *Úsobrno*, *Brňany*, *Brněnec*, *Brničko*, *Brník*, *Brníkov*, *Brniště*, *Brňov*); sotva se lze totiž domnívat, že by byla všechna odvozena až od vlastního jména *Brno*. Vcelku tedy je pravděpodobné, že jméno Brno je starý slovanský název.

/Jan Chloupek: "Pověry o češtině"-1968./

JAROSLAV STRNAD: "PROHRY" /román/

Skutečnost někdy zastíní nejbujnější fantazii. Příběh hrdiny románu "Prohry" je tak dobrodružný, že čtenář možná neuvěří, že to jsou osudy člověka, který žije mezi námi. Václav Sadílek se dostane do soukolí zvrácených dějin našeho století a jakoby zázrakem přežívá nejnižší polohy lidského údělu. Jeho tragická vina: Chce si v sobě stůj co stůj - přes nepřítelů vnějších okolností a právě v nich - uchovat jiskru lidství. Odmítne podílet se na krutostech německé armády, postupující v Sovětském svazu, a bere na sebe raději těžký los ruského zběha z Rudé armády. S jinými zajatci je vězněn v Charkově a konečně poslán do Německa na práci. Po překvapivých peripetiích a dramatických zvratech se vrací do Prahy v uniformě příslušníka čs. jednotky britské armády, ale znovu uteče, tentokrát před komunismem, a opět z jediného důvodu: aby si zachoval lidskou důstojnost. A o tuto morální prestiž se pokouší marně bojovat i na Západě.

Motiv zápasu o duchovní přežití je nosnou ideou tohoto originálního, velmi napínavého románu, této barvitě a nikoli jen úzkoprse černobílé kresby let 1938-1954, která vyšla jako třetí svazek nakladatelství "Rozmluvy", 15, Broxholm Rd., West Norwood, London S.E. 27, Great Britain. Cena 5 angl. liber.

PRVNÍ DOPIS ČESKÉHO BISKUPA

Řím, 19. prosince 1982.

Drazí přátelé,

už asi všichni víte, jaký vánoční dárek nám letos připravil náš Svátý Otec. Dal našemu křesťanskému společenství novou kvalitu, povýšil je na novou úroveň tím, že nám dal biskupa. "Kde je biskup, tam je společenství, jako tam, kde je Kristus Ježíš, je všeobecná církev. Kdo totiž patří Bohu a Ježíši Kristu, ten je s biskupem" (Sv. Ignác z Antiochie, umučený v Římském Koloseu r. 1071). My jsme byli vždycky "meta tou episkopou", s biskupem, protože každý závisíme na biskupovi místa, kde působíme a žijeme, ale doposud jsme neměli biskupa vlastního. Teď ho máme, a proto jsme nějak víc, nějak intenzivnější "církev", společenství opravdu církevní. Za takové nás nyní zřejmě považuje Svátý Otec. A jako takové se nyní můžeme představit i ostatním místním církvím, s nimiž můžeme jednat prostřednictvím rovnocenného partnera.

Náš český biskup v exilu je samozřejmě něčím anomálním, něčím, co by nemělo být, tak jako by neměl být ani exil. O vystěhovalce se totiž normálně stará biskupská konference země, z které pocházejí, tím, že pověřuje touto péčí jednoho ze svých členů. Jelikož my doma biskupskou konferenci nemáme, neměli jsme také nikoho, kdo by za nás mohl zastat, kdo by mohl třeba podpisovat smlouvy, které podle nedávného výnosu Posv. kongregace pro klerus mají uzavírat dva biskupové, kteří si navzájem "půjčují" kněze. Bude na to náš nový biskup stačit?

Jeho pověření je zatím jen všeobecné, ale konečně je už přece jen položena základna, na níž lze budovat dál. Nejdůležitější je to, že dnes všichni vědí, že tu jsme, že nás nelze jen tak odepstat, že už v Církvi nejsme "cizinci a přistěhovalci, nýbrž spolunobčané ostatních křesťanů a členové Boží rodiny", že i my patříme "k budově, jejíž základy jsou apoštolové a nárožním kamenem Kristus Ježíš" (1. Kor. 3, 11-12).

Kdo tím novým biskupem je, už všichni jistě vědí. Kdosi nazval roztomilým, že má titul biskupa litomyšlského. V litomyšli existovalo totiž od r. 1344 biskupství, které pak zaniklo v XV. století. Tím se tento "titul" dostal do Papežské ročenky, aby ho bylo použito pro biskupy, kteří nemají vlastní diecézi. Doposud nebyl ještě nikdy obsazen, asi proto, že rezervován jen biskupovi z Čech. Jelikož nově jmenovaný Jaroslav tyto podmínky splňuje, byl mu přiknut. Není to pěkný symbolismus? Bude vysvěcen, dá-li Pán Bůh, na Sváté tří krále o páté hodině odpoledne v basilice vatikánské polským papežem, v tisícím roce po biskupském svěcení sv. Vojtěcha (to budeme slavit ve Veroně 29. května 1983) na titul, který má jméno po Slavníkovci Ludomyslovi, který r. 981 na místě dnešní litomyšle postavil svůj knížecí hrad. Pomodlit se za něj by bylo asi dosti bohubíbe - myslím nejen za toho ludomysla, nýbrž i za toho biskupa Jaroslava. Ten Vám zatím přeje radostné vánocce a opravdu svatý rok 1983.

Váš (v biblickém smyslu) služebník

Jaroslav Škarvada

/Poznámka redaktora: Musíme opravit informaci z min. čísla týkající se ledce nad Sázavou.. Pan Biskup dr. Škarvada tam sice často jezdil jako chlapec k dědečkovi na prázdniny, ale byl křtěný Vltavou! Dověděli jsme se, že se narodil u sv. Apolináře, kde se rodí všichni praví Pražáci! Na křestním a rodném listu vystaveném farním úřadem u sv. Apolináře je datum narození 14. září 1924. Rádi opravujeme naši původní informaci, protože nelze připustit, aby se kdokoliv pokoušel ukrást Praze jejího syna.. /

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Ing. V. Šulc - Náš dopisovatel z Hamiltonu a okolí, B. Čechy, nám hlásí, že se 13. 2. konala v Burlingtonu pěkná oslava 85. narozenin oblíbeného krajana ing. Václava Šulce..



Jubilant se narodil dne 7. února 1898 v Českém Strakově na Volyni. Studoval na gymnaziu v Dubně, když přišla I. světová válka. Byl přijat na kijeverskou univerzitu, ale ve studiích nemohl pokračovat. Nastala občanská válka a mladý Václav se rozhodl, že se pokusí o přijetí na pražské technice. Tam vystudoval chemii. Byl sice inženýrem chemie, ale těžko sháněl zaměstnání. Až se mu podařilo najít práci v tomto oboru u fy Baťa ve Zlíně. Tam byl po dva roky a pak si otevřel vlastní čistírnu v Olomouci. Za krátký čas zaměstnával 30 lidí. Život se stal různým hájem, ne však na dlouho.. Nastala II. světová válka. Jeho žena, která se účastnila podzemní práce, zemřela na nervovou chorobu. Syn ve věku 18ti let byl zastřelen Němci na samém konci války. Jen válka skončila, hned začaly problémy s čs. komunisty. Za pomoci přátel dokázal, že za války věnoval velké sumy peněz na podporu rodin zatčených a popravených vlastenců a také bylo prokázáno, že i jeho zemřelá manželka byla aktivní proti nacistům. Teprve se po čase se mohl ing. Šulc vrátit do své čistírny, ale ne na dlouho. Přišel komunistický puč a musel znovu utíkat, protože mu hrozilo zatčení komunisty. Po dvouletém pobytu v uprchlickém lágru v západním Německu se mu za pomoci Karola Starka podařilo vyemigrovat do Kanady. První jeho práce byla v Londonu, Ont. Za dva roky na to si otevřel vlastní obchod s barvami v Kitcheneru, který pak měl celých 25 let. V roce 1978 odešel definitivně do penze a odstěhoval se do klidnějšího Burlingtonu. Když se 13. února jeho četní přátelé sešli, aby mu blahopřáli k významnému životnímu jubileu, byl dojat.

ZAJÍMAVÉ PUBLIKACE

Ant. Kalina: "Boj o Československo", 140 stran, vydal autor. -- Ed. Dvořák: "Na přídi ostrova", básně, 55 stran, vyšlo v Mnichově. -- Zdeněk Kalista: "Tvář baroka", 257 stran, Edice Arkýř, Mnichov. -- Karol Wojtyła: "Znamení odporu", 212 stran, vyšlo v Římě. -- Petr Uhl a kolektiv: "Program společenské samosprávy", 252 stran, vydal Index v Kolíně n. R. -- Jára Měc: "Planeta bláznů", 400 stran, vydal autor v Clevelandu, Ohio, USA. -- Vladimír Kučera: "Česká Hudba v Nebrasce", 510 stran, zachycuje nejméně 100 let. Objednávky: V. Kučera, 2511 No. 46th St., Lincoln, Ne. 68504, USA, za \$16.

ZPRÁVY Z KANADY

Zajímavý byl článek P. Worthingtona v "SuNu" 25. 1. "Are we nuts?" / Jsme cvoci? / Diví se, že Západ považuje Andropova za umírněného, když na místě řídil v r. 1956 potlačení povstání v Maďarsku, měl prsty jako šéf KGB v potlačení všech disidentů v SSSR a má zřejmě co dělat s atentátem na papeže v květnu 1981. -- Wm. Stevenson v článku "What price neutrality" lituje, že Švédové neřekli Sovětům: chcete-li ponorku, která uvázla uvnitř švédské nám. základny, dejte nám zpátky Wallenberga! -- Nezaměstnanost v Kanadě postihla zvláště uprchlíky z Vietnamu a to právě v době, kdy začali "zapouštět kořínky". -- Ontarijský program BILD vytvořil loni 4.000 nových prac. příležitostí. -- Naivitu Západu dokumentuje kniha "Gouzenko Transcripts", vydaná fy Deneau. -- Sov. defektor Ševčenko /býv. zástupce gen. sekretáře SN/ mluvil v Torontě; varoval před Andropovem a řekl, že polovina personálu sov. ambasády v Ottawě jsou špióni. -- "Ottawa Magazine", který má náklad 44.500 výtisků, přinesl v lednu zajímavý článek "Freedom Fighter" o dr. Jiřím Kotasovi a Čs. Federální radě. Kopii článku posleme vážným zájemcům na požádání zdarma. -- Máte-li zájem o publikaci "Starting a small business in Ontario", volejte 965-4703. -- Amnesty Int. má v Torontě číslo 593-1219. -- Wm. Stevenson upozornil v "SuNu" na podivnou činnost obchodních zástupců z kom. zemí v okolí Toronta. -- Kanada podala v UN oficiální důkaz, že komunisté užívají v občanské válce v Kambodži chemických zbraní. Jde o studii dr. Schiefera z U. of Sask. -- Kan. konzulát byl otevřen v Mnichově. Zabývá se jen obchodem. -- Gen. Kiraly napsal článek v "Our Canada" pod názvem "What Andropov did in Hungary".

SVOBODNÝ SVĚT

Také am. diplomat R. Davies, který sloužil po řadu let ve Varšavě, se domnívá, že sov. KGB věděla o pokusu zavraždit papeže. -- 4 sovětských vojáců zajatých afgánskými vlastenci byli dopraveni do Švýcarska, kde budou internováni po 2 roky. Mají návštěvy sov. diplomatů. Zřejmě z toho důvodu se všichni 4 pokusili o útek dál na Západ. -- D. Hagenbeck, 48, zemřel v Hamburku na rakovinu. -- Záp. Německo má na 2 mil. lidí bez práce. -- Rakouský min. předseda Kreisky předpověděl, že do 10ti let dojde v SSSR k pokusu o dalekosáhlou vnitřní reformu. -- "Basler Zeitung" přinesl celou nástupní řeč rektora Lochmanna na univerzitě. -- V JAR byl zatčen velitel nám. základny Simons-town D. Gerhardt a obviněn ze špiónáže pro SSSR. -- P. Bardon, čs. občan, byl zatčen na rak. hranicích s osobním autem plným zbraní, včetně 300 pistolí nejmodernější sov. výroby. -- Zveřejněné doklady britského min. zahraničí z r. 1942 dokazují, že už koncem roku 1941 věděli záp. Spojenci o hromadném vraždění Židů v Polsku. Ani později nepokusil se nikdo rozrušit bombardováním dopravu Židů ze záp. Evropy do Osvětimi. Už v r. 1943 měli Američané přesné letecké fotografie celého lágru a věděli, jaká budova sloužila žem. -- "Cena Jana Palacha 82" byla udělena kněží, pastorům a laikům, členům Charty 77, za jejich důslednou a odhodlanou obranu náboženských svobod v Československu. -- Objevily se nové důkazy, že osvětimský "anděl smrti" dr. Mengele žije v kolonii Mennonitů v Paraguayi. -- V NSR měl velké úspěchy bratislavský krasobruslař Jozef Sabovčík. -- "ICJC Newsletter" vycházející v Anglii se zabývá otázkou jak se české a slovenské publikace v zahraničí staví k dnešnímu izraelskému státu po invazi Libanonu. Chválí postoj "Vid. Svob. Listů". -- Norsko je zneklidněno pokusem Sovětů ztrojnásobit posádku na ostrovech Spitsbergen. Dnes je tam 1.200 Norů a 2.200 Sovětů. -- U. of Oslo Int. Summer School přijímá přihlášky zájemců. Očekává 300 studentů. Vyuč. jazykem je angličtina. -- Demokratičtí sudetští Němci sídlící ve svob. světě se sjedou 2. 9. 83 do obce Flossenbürg-Weiden, NSR, poblíž čs. hranic a vzpomenu 45. výročí vstupu Hitlerových hord do ČSR. Jako sociální demokraté tyto lidé museli odejít. Kdo neodešel a byl jen trochu exponován na straně naší, šel po okupaci do Dachau a pod. Velká skupina přiletí z Kanady za vedení H. Weisbacha.

IN MEMORIAM

Když se v minulých několika dnech mezi krajany v Torontě rozšířila zpráva, že zemřel Emanuel Sahánek, statný muž v ranných 50. letech, málokdo tomu věřil. Bohužel je to pravda. Stalo se to během dovolené v Mexiku, po srdečním záchvatu. Mánek Sahánek pocházel z rodiny vlastenecké, která byla těžce postižena za 2. světové války. Otec Mánkův byl v Anglii v čs. zahraniční vládě a nacisté v tzv. Protektorátu se mstili jeho rodině. Paní Sahánková byla v koncentračním táboře a tam vytrpěla tolik příkoří, že jí zničili zdraví. Syn Mánek byl jako 16ti-letý odsouzen nacisty k trestu smrti, ale zázrakem válku přežil. Jeho sestra Taťána /dnes zaměstnaná v knihovně am. prezidenta v Bílém domě/ si také prožila svou Kalvárii. Po skončení války byla celá rodina pohromadě, ale po komunistickém puči musela znovu odejít. Nakonec se usadila v Kanadě. Mánek skončil svá univerzitní studia a stal se asistentem ústavu mikrobiologie na vysoké škole zemědělské v Guelph, Ont. /V té době tam studoval veterinář Kejkliček-Kelton; Honza Seyfried a vydavatel t.l. na fakultě zemědělské./ Pak osud Mánka zavál do USA a posledním jeho působištěm bylo město Bay City, ve státě Michigan. Na obrázku, který nám laskavě zapůjčila paní Peřinová z Toronta, je Emanuel /Mánek/ Sahánek se svou paní Ellen, s dcerou Táňou a se synem Pavlem, který v této době slouží v americkém námořnictvu. Snímek je z roku 1982. Budiž mu americká země lehkou! Jeho přátelé v Kanadě na něho nezapomenou. /Datum jeho smrti bylo 10. února 1983./

MJ



8. února t. r. oslavil v New Yorku své 75. narozeniny dr. Bohumír Buiža, rodák z Bzenec na mor. Slovácku. Posíláme mu gratulaci!

JEDNOU VETOU

Dne 28. 11. 82 zemřel v Salander Bay, Austrálie, major let. Zdeněk Hanuš, býv. navigátor 311. čs. peruti. /Koncem července 82 slavil "70". /--Zd. Souček, t.č. NSR, plánuje v Kanadě koupit farmu a dostat tak povolení k stálému pobytu. --Na dotaz sdělujeme, že při SVU momentálně neexistuje žurnalistická sekce. --Josef Svoboda je vedoucím čs. archivu při univerzitě v Lincoln, Nebr. --Spisovatel A.C. Nor označil Svatošovu knížku "Hospůdka na nároží" za dramatickou. Ocenil čistotu českého jazyka. /A.C. Nor žije v Praze. /--Vyzýváme vydavatele exilových tiskovin, aby posílali zdarma výtisky na: SVU, Postfach 962, 1101 Wien, Austria, pro naše nové uprchlíky. --Rodina Hendrichova v lágru Capua doufá, že jí vyjde Kanada. --Czechoslovak Radio Hour, WPOW, 1330,

kterou vede Jan Petlička, oslavila 50. výročí založení. --Klub Charty 77 má adresu: P.O. Box 222, London WC2H 9QS, England. --Chartista Zd. Kašťák žije v Sydney, Austrálie. --15 našich skautů z NSR poletí na Jamboree v Albertě. --Hledá se Vlasta a Alena Prokešovi z Litvínova. --Josef Roub se usadil v Münster, NSR.

Regan s Andropovem běželi závod v běhu na 100 m. Regan vyhrál. Druhý den přineslo Rudé právo následující zprávu: „SOUSTRUH ANDROPOV DRUHÝ V BĚHU NA STO METRŮ. Regan doběhl předposlední“.

VÝROČÍ SKONU DR. H. RIPKY

Na 7. leden připadlo 25. výročí smrti dr. Huberta Ripky, českého politika a novináře. Byl rodákem z Kobetic u Vyškova. Jako doktor filozofie Karlovy univerzity byl přijat ministerstvem národní obrany, kde pracoval několik let. Zároveň byl činný žurnalisticky, až posléze předsedal na novinářství úplně, nejprve jako redaktor legionářského Národního osvobození a pak jako úvodníkář Lidových novin. Byl činný i v politice. Měl výborné styky s jugoslávskými a francouzskými politickými kruhy. Po Mnichovu odešel s rodinou do Francie, po jejím pádu do Anglie. V Londýně se stal členem čs. exilové vlády, zprvu jako státní tajemník v ministerstvu zahraničí a později jako ministr zahraničního obchodu. S tourou funkcí se vrátil do Prahy. Za únorové krize v roce 1948 rezignoval a zase musel do exilu. Dr. H. Ripka napsal několik anglických a francouzských knih, především o Mnichovu, a mnoho úvah do tisku. Až do své smrti byl považován za předního reprezentanta čs. demokracie v Masarykovu duchu.

WINZE'S MEAT MARKET

ILJA ŠANDA

Čerstvé domácí a evropské uzeniny.
307 Roncesvalles Ave., Toronto.
Tel.: 533-5165

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇÍČÍ

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., redaktor "Hlasu národa" v Chicagu, oslavil 2.2. své 60. narozeniny. Přejeme mu hojnost Boží ochrany a stálé zdraví! --22.2. slaví své 80. narozeniny Jindra Synáček ve Stuttgartu. Byl úředníkem AFCE v Mnichově. --"80" oslavil také Jiří Špánek v San Francisku. --MUDr. Karel Steinbach z N.Y. bude přednášet o TGM a Janu Masarykovi v San Diego, Cal. 13. března. --Čelný sokolský pracovník pařížský F. Fiedler si zaletěl za svým synem na Portoriko, na křtiny dvouleté pravnučky.

--Jožka Pejskar děkuje touto cestou svým přátelům, kteří mu poslali do Kalifornie zdravice k jeho 70. narozeninám /7.12.82/. --Dokumentární kniha Jana Filípka "Ve stínu šibenice" /byl osobním tajemníkem dr. L. Feierabenda v Kooperativě/ je k dostání za US \$13 na adrese: M. Konvička, 12726 Archwood St., N. Hollywood, CA. 91606, USA. --Jar. Pecháček vzdal v "Hlasu národa" hold B. Bunžovi k jeho 75. narozeninám. --Otec Petr Ovečka, redaktor "Nového Života" v Římě, oslavil "60". --O asyl v NSR požádal mistr ČSSR ve skoku na lyžích Josef Samek. --Václav Nedomanský hraje nyní s úspěchem jako č. 34 za New York Rangers. Bylo od něho pěkné, že v nemocnici ve Winnipegu navštívil nemocného krajana A. Wenzbauera. --Petr Pastrňák, Lindeng. 5., 1070 Wien, Austria, nabízí nový seznam knih na skladě. --Také Interpress Ltd., 206, Blythe Rd., London, W14 OHH, England, má nový seznam knih na skladě. --Národní Rada žen svobodného Československa /předsedkyně: Betka Papánková, jednatelka: L. Drobníková/ skončila úspěšnou vánoční akcí a připomněla, že v lágrech v záp. Evropě je na 3.000 našich lidí, kteří uprchli ze staré vlasti. Je to už 35 let, co v Praze došlo ke kom. puči! --Sdružení býv. čs. pol. vězňů vydalo Výzvu Radě svob. Československa, aby nepřijímala zásadně v exilu žijící osoby, které se kompromitovaly kom. režimem v ČSSR. --Ant. Podruh-Anthony je majitelem tří úspěšných pohostinských podniků v Atlanta, Georgia: Anthonys, Pittypat s Porch a Pittypat s Pantry. --Došel nám pozdrav od Stanley Schottla ze Švédska. Pracuje záslužně v Malmö. --Jarda Fajkus se stal novým předsedou Sparty Chicago. L. Gajda se vrátil do Toronta. --J. Nermuť, usazený na Tasmanii, nám připomněl, že před 60ti lety zemřel v Písku básník Adolf Heyduk. --Jožka Staněk, dirigent v Holandsku, poslal vedení čs. sekce BBC dopis, v němž kritizuje, že v programech vystupují býv. kom. prominenti zodpovědní za puč v r. 1948 a za utrpení obou národů. --Vít Krušina pracuje jako sr. dev. inženýr na vývoji strojů k optical disc storage v Boulder, Colo. Píše, že tam jsou dvě české restaurace: Old Prague Inn a druhá, která je součástí velkého motelu. Žije tam také horolezkyně Věra Komárková. --Luděk Jánský měl srd. záchvat. Pozdravy lze zaslat na: 218 W. 24th St., Deer Park, N.Y. 11729, USA. --Roman Ott čeká na vyřízení emigrace do zámoří v táboře Lavrion v Řecku, se skupinou přátel. --Jaro Chládek se přestěhoval z Biggar, Sask. do Southfield, Mi. --FRAMAR PUBLISHERS, P.O. Box 66453, Los Angeles, Ca. 90066, vydali znovu knihu Alberta Vyskočila "Básník" --Studie máchovské otázky, 175 stran, US \$ 10. --Své přátele v Kanadě zdraví Míla Helus z NSR. --Major let. F. Peřina z Riviera, Az. byl jmenován čestným členem spolku francouzských stihacích es z obou světových válek. --Čs. Klub v Adelaide, Austrálie, uvítal ve svém středu na 250 nových. --Potraviny přibuzným do ČSSR nejrychleji dopraví EL, Postfach 70 01 03, 6000 Frankfurt/M. 70, W. Germany. Tamtéž jsou "Broučci" za US \$ 11.

Za pplk. gšt. Karlem Hlásným

Dne 21. listopadu zemřel v Monterrey bojovník z druhé světové války ppl. gšt. Karel Hlásný. Karel byl vždy věrným synem své rodné země. Po nacistickém vraždění na Václavském náměstí, kdy slzy tekly proudem, Karel se vypravil přes Maďarsko, Jugoslávii, Turecko, Lebanon do Francie, aby bojoval za svou vlast a republiku. Po porážce Francie dostal se do Anglie, kde prodělal polskou válečnou školu a také parašutistický kurs. Pro svou neohroženost a schopnost byl poslán do Ruska jako náčelník štábu u české parašutistické brigády. Tato brigáda za slovenského národního povstání byla vysazena letecky v týlu německé armády a spolu se slovenskými jednotkami bojovala proti nacistické převaze. V těchto bojích Karel byl těžce raněn a nacisty obklíčen. V situaci bez naděje, Karla potkalo největší štěstí jeho života. Mladá dívka (později jeho žena) ho našla a spolu s rodiči ho dopravila do nemocnice jako těžce zraněného dělníka ze železáren. Tam se dočkal osvobození. Po komunistickém puči r. 1948 odešel znovu za hranice, nejdřív do Austrálie, později do Ameriky, kde působil jako učitel češtiny na armádní jazykové škole. Zanechal ženu pí. Evu a dva syny, Petra a Pavla.

Čestí památce Karla Hlásného, který na svá bedra s vlasteneckou samozřejmostí přijímal nejtěžší úkoly jdoucí k osvobození své země.

Váš Alois Šeda

Osobní půjčky na nejnižší úrokovou míru
Speciální vklady - Šeková služba

KAMPELIČKA

CZECHOSLOVAK TORONTO
CREDIT UNION LTD.

740 SPADINA AVENUE • TORONTO
ONTARIO M5S 2J2

Telephone: 925-0557

Ofední hodiny: V pondělí a v pátek od 10 do 7 hod.
Úterý, středa, čtvrtek, 10 do 5 hod.